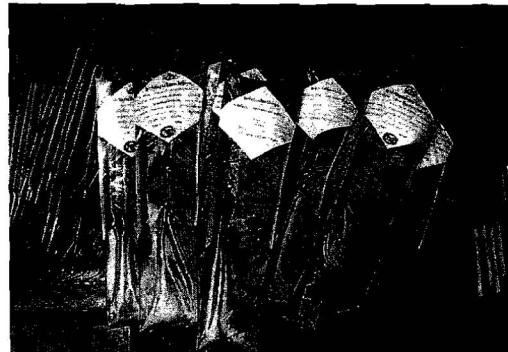

รูปไเล่ยุงจากสมุนไพรใกล้ตัว ของกลุ่มแม่บ้านหัวยอีจาง จ.อุทัยธานี

គុណបុល្យស្ស កិមិដ៉ានវី
និងពីរភាគ តាមទុង

จ ากถนนลาดยางมะตะอยเลี้ยวซ้าย
อำเภอทับพัน-บ้านหนองกระทุ่ม เลี้ยวซ้าย
เข้าสู่ถนนลูกรังสีแดงมีป้ายเล็กๆที่เขียน
ด้วยมือชาวบ้านบอกว่า “บ้านหัวย้อจาง”
ซึ่งเป็นที่ตั้งของ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรหัวย้อ^{จาง} หมู่ที่ 2 ตำบลหนองกระทุ่ม อำเภอ
ทับพัน จังหวัดอุทัยธานี ที่ผลิตญูปสมุนไพร
ໄลรุ่งจากพืชสมุนไพรในท้องถิ่น ส่งขาย
ไปทั่วประเทศ

พี่อาภา สายหอง ประฐาน และพี่
บุญชู กิมพันธุ์ เหรัญญิก ของกลุ่ม
แม่บ้านเกษตรกรฯ เล่าถึงความเป็นมาของ
การทำทรายปัสมุนไพรไล่ยุงให้ฟังว่า “ตอน
แรกเราร่วมตัวแม่บ้านทำขนมขายก่อน ต่อ
มาเมื่อการประกวดกิจกรรมของกลุ่มของ อสม.
เพื่อเฉลิมพระเกียรตินายหลวงเรางึงได้มำ

คิดกัน พี่บุญชูเคยเห็นแม่ทำธุปมาก่อน
คือเมื่อก่อนทุกสิ้นปีที่บ้านต้องจุดธูป 100
ดอกเพื่อบูชาพระ เมื่อก่อนก็ทำกันสองทำต่อ
กันมาเป็นรุ่นๆ เมื่อปรึกษากันแล้วทาง
กลุ่มจึงตัดสินใจทำธูปสมุนไพรไล่ยุง
เรามาลองดูแล้วพบว่าสมุนไพรหลายอย่าง
ที่มีอยู่ในห้องถังราวน์ก็หาได้ไม่ต้องซื้อหา
แล้วยังสามารถไล่ยุงได้ด้วย แล้วเราส่ง
เข้าประกวด ปรากฏว่าได้รับวัลชนะเศรษฐีดับ
จังหวัดแล้วได้ร้องขอจะนำเงินเดือนมาช่วย
แล้วเราก็หยุดไปช่วงหนึ่ง แต่ก็ทำใช้กัน
เองในหมู่บ้าน จนกระทั่งต้นปี2544ได้แรง
สนับสนุนกับ อบต. และหน่วยงานราช
การในอำเภอพพทันทีสนับสนุนในเรื่องการ
ตลาดให้ทดลองทำขาย"

ส่วนผสมที่ใช้ทำขุปันนี้ล้วนมาจากพืชสมุนไพรทั้งสิ้น ปราศจากสารเคมีใดๆ ส่วนผสมก็จะมีเปลือกต้นขุบอันนี้ใช้เพื่อให้เกิดความเหนียวทำให้สมุนไพรตัวอื่นๆมาติดกันเป็นเดอกขุป นอกนั้นจะเป็นเปลือกต้นอีกเม็ด เปลือกต้นสะเดา ตะระไดร์ ห้อมทั้งต้น ผิวมะกรูด และหัวข่าสมุนไพรพากนี้จะมีกลิ่นในการไล่ยุงและแมลงอื่นๆ

วิธีการท่านนักไม่เมืองยก อุปกรณ์
ที่ใช้ในการผลิตก็ล้วนมาจากในครัวห้องสิ้น
แต่อาจต้องใช้มือในการบ้านญูปั้กหน่อย งบ
ประมาณก็ใช้น้อยซึ่งล้วนใหญ่เป็นค่าแรง
“ในช่วงแรกที่เราทำกันนั้นเรายังไม่มีเครื่อง
บดเราก็ใช้ครกหินมาต่ำสูง ไฟรแต่ละ

สมุนไพรที่ใช้ทำธูป มีผิวมะกรุด เปลือกตันสะเดา เปลือกตันอีเม็นน เปลือกตันธูป
ตะไคร้ห้อม ช่า และน้ำตะไคร้ห้อม

อย่างให้ลักษณะเดี้ยวนางองด้วยผ้าขาวบาง แล้วนำมาผสมรวมกันแล้วเริ่มช่วยกันบีบ เป็น团子โดยมีแม่พี่บุญชุมมาเป็นคน ค่อยสอน บางคนก็บีบได้ดีบางคนก็บีบไม่ได้ขึ้นอยู่กับฝีมือของแต่ละคนใครบีบไม่ได้ก็ไปช่วยกันทำขนม”

“ส่วนบุลงทุนเริ่มต้น ที่จะบีบขาย นั้นเราไม่ได้ลงทุนอะไรเลยวัสดุดีบักษา ได้จากการบ้านสมาร์ทกลุ่ม คนบีบบีบพรี เพื่อทดลองการตลาดก่อน จนปัจจุบันทาง กลุ่มได้เงินจากการขาย 40,000 บาทเป็นค่า

เครื่องบดสมูนไพรประมาณ 38,000 บาท และเหลือเป็นต้นทุนการผลิตประมาณ 2,000 บาท จะจ่ายเบ็นค่าจ้างให้กับสมาชิก กลุ่มที่มาบีบบีบในอัตรา 100 ดอกต่อ 35 บาท ซึ่งคนหนึ่งประมาณวันละ 50 บาท เดือนหนึ่งก็ประมาณ พันกว่าบาท สำหรับ คนเมียยุทธ์บีบบีบขายพอสำหรับค่าหาก ก้าบลูกของคนແga”

ปัจจุบันนี้ยอดขายถูกปิดสมูนไพร ไล่บุญ เดือนหนึ่งนับหมื่นบาทและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่กว่าจะมาได้ถึง

ขนาดนี้ทางกลุ่มก็ต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ มากมาย “เริ่มแรกไปขายในงานคริสต์มาส ณ ถนนประชานาถ 100 กว่าบาทแทบร้องไห้ แต่เจ้าหน้าที่ทลายคน很多มากกว่าอย่าท้อ ต้องอดทน จนตอนนี้ถ้าไปออกงานวันหยุดได้หลายพันบาท เราเมียดสั่งซื้อเข้าเดือนหนึ่งก็ประมาณ 5,000 บาท สำหรับ ประเทศไทย แต่เราไปอกร้านซื้อทุกเดือนที่จังหวัดอีกประมาณ 5,000 บาท”

จนถึงตอนนี้ทางกลุ่มแม่บ้าน เกษตรกรทั้งหลายมีรายได้ประจำจากผลิตภัณฑ์ไม่ต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท เป็นผลพวงจากความพากเพียรพยายาม และการเห็นถึงคุณค่าของภูมิปัญญาพื้นบ้าน และการนำความรู้ของคนสมัยเก่ามาใช้ชีวิตร่วมกับวัฒนธรรมไทยในห้องถังที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์สิ่งเหล่านี้เมื่อได้รับการใส่ใจและกลั่นมาใช้อย่างจริงจัง จึงเป็นตัวอย่างของการพึ่งตนเองในห้องถัง โดยไม่ต้องซื้อผ่านกลางคนแน่นอน●

ขอขอบคุณ พ่อค้า สายทอง และสมชัย กลุ่มสมูนไพรทำถูกป้าบ้านหนองกระทุ่ม ที่ได้ทิ้งทุกอย่างที่มีอยู่ทิ้งทุกอย่างที่มีอยู่แล้วให้เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุด

การผลิตถูกปิดสมูนไพรไส้ยุง

วัตถุใน

- เปลือกตันถูกสับเป็นชิ้นเล็กๆ ตามแต่ได้ให้แห้ง 2 ส่วน
- เปลือกสะเดาสับเป็นชิ้นเล็กๆ ตามแต่ได้ให้แห้ง 1 ส่วน
- เปลือกอ่อนเม่นสับเป็นชิ้นเล็กๆ ตามแต่ได้ให้แห้ง 1 ส่วน

ส่วน

- ผิวมะกรูดตามแต่ได้ให้แห้ง 1 ส่วน
- หัวข้าวสับเป็นชิ้นเล็กๆ ตามแต่ได้ให้แห้ง 1 ส่วน
- ตราชีรั่วห่มทั้งตันสับเป็นชิ้นเล็กๆ ตามแต่ได้ให้แห้ง 1 ส่วน
- น้ำตราชีรั่วห่มที่คั้นมาจากใบสด 1 ชุด
- ก้านถูกป่ามาจากการไม้ไผ่ตากแดดให้แห้ง

วิธีทำ

- เตรียมผงถูกป่าโดยนำส่วนผสมข้อ 1-6 มาดัดให้ผงละเอียด ด้วยเครื่องบดหรือตำด้วยคราฟินก์ได้แล้วล่อน้ำได้ตระหง朗ละเอียดหรือผ้าขาวบางอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นจึงนำไปโรยบนแผ่นกระเบื้องด้านหนึ่งให้หนาพอประมาณเตรียมรอไว้
- บีบถูกป่าให้หนา ก้านถูกป่ามุงลงในน้ำตราชีรั่วห่มให้เป็นท่ากันที่เราต้องการบีบออกถูกป่าจากนั้นให้น้ำไปคลึงไปมานะที่เรียกว่าบันแพน กะรากะบีบ ที่เตรียมไว้ ผงถูกป่าจะเหนียวติดชิ้นมาก บีบเป็น团子โดยการนำไปคลึงบนกระเบื้องด้านที่วางจนเป็นตุ่นที่สวยงาม หลังจากให้น้ำไปตากแดดอ่อนๆ ประมาณห้าเดือน กว่าถูกป่าจะแห้ง ห้ามน้ำไปตากแดดจัดๆ เพราะจะทำให้ตอกแตกได้ หลังจากนั้นจะนำไปใช้งานหรือจ้าหน่ายได้